

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Treće tromjesečje 2021.
SJEVERNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Mirna Đurin

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

U ovom tromjesečju prikazujemo Sjevernoameričku diviziju, koja nadgleda rad Kršćanske adventističke crkve u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi, francuskim dijelovima St. Pierreu i Miquelonu, britanskom prekomorskom području Bermuda, američkom području Guama, otoka Wake i Sjevernih Marijanskih otoka u Tihom oceanu te u tri obližnje države u slobodnom udruženju sa Sjedinjenim Američkim Državama — Palau, Marshallovi otoci i Federativne Države Mikronezije. Na tom području živi 367 milijuna ljudi, uključujući 1,25 milijuna adventista. To je omjer jednog adventista na 293 ljudi.

Projekti trinaeste subote ovoga tromjesečja nalaze se u američkoj saveznoj državi Arizoni, kanadskom području Nunavut i u Palauu, arhipelagu s više od pet stotina otoka, koji je dio Mikronezije u zapadnom dijelu Tihog oceana. Četvrti projekt ima za cilj pružanje pomoći izbjeglicama u Sjevernoameričkoj diviziji.

Ako želite svoju subotnju školu oživiti ovog tromjesečja, nudimo razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo. Uz svako životno iskustvo dostupno je više podataka. Za fotografije turističkih mjesta i drugih prizora iz svake zemlje iskušajte besplatnu zbirku slika kao što su pixabay.com i unsplash.com. Osim toga, možete preuzeti i PDF činjenice i aktivnosti iz Sjevernoameričke divizije na bit.ly/NAD-2021. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. PDF inačicu časopisa *Vijesti za djecu* možete preuzeti na Bit.ly/childrensmmission, a *Vijesti za mlade i odrasle* na bit.ly/adultmission. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/mission-spotlight. Crteže koji se mogu otisnuti, i koje djeca mogu

bojiti, možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

*****

Misijski projekti

Trinaesta subota u ovom tromjesečju pomoći će Sjeverno-američkoj diviziji u izgradnji:

- ◆ Smještaja za osoblje u Školi Palau, Palau.
- ◆ Druge faze višenamjenske sportske dvorane u Adventističkoj indijanskoj školi Halbrook u Arizoni, Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Crkava za izbjeglice i dodjela stipendija izbjeglicama u Kanadi i Sjedinjenim Američkim Državama.
- ◆ Crkve i središta utjecaja u Igloliku, Kanada.

*****

3. srpnja 2021.

Pronalaženje pravoga duha

Arizona, SAD

Moje ime je Shawnewa. Učenica sam Adventističke indijanske škole Holbrook. Dolazim iz naroda Hopi i Navajo. Kao što je slučaj s mnogim učenicima u Holbrooku, moja obitelj prakticira tradicionalna vjerovanja. Moj djed i baka s očeve strane su kršćani.

Jednog ljeta smo moj mlađi brat Naracaho i ja prisustvovali Biblijskoj školi koja se održavala u rezervatu Navajo. Svidjelo mi se što sam naučila o Bogu. Željela sam znati više pa sam pohađala Biblijsku školu i sljedećeg ljeta.

Tijekom godine, kad sam bila u osmom razredu, moj djed me ohrabrio da upišem Adventističku indijansku školu Holbrook. Škola je udaljena nekoliko sati vožnje automobilom od mog doma, i ja nisam željela biti tako udaljena od svoje obitelji. Odlučila sam ne ići u tu školu. Tada je, nesrećom, moj djed umro. Zbog moje žalosti i zbog poštovanja prema njemu, odlučila sam upisati deveti razred u Holbrooku.

Kad sam došla na Holbrook, ozračje u školi mi se svidjelo. Posebno mi se svidjelo što sam učila o Bogu. To mi je dalo mnogo mira. Jednoga dana učitelj Biblije me je na predavanju pitao želim li se krstiti. Željela sam se krstiti, ali sam se bojala što će misliti moja obitelj. Nisam podigla ruku. Nekoliko tjedana kasnije, učitelj je ponovno pitao. Ovoga puta odlučila sam ne mariti za to što drugi ljudi misle. Željela sam slijediti Isusa. Krštena sam s pet kolega na kraju školske godine.

Kad sam stigla kući na ljetne praznike, članovi moje obitelji nisu htjeli razgovarati sa mnom. Ako i jesu, bilo je to samo kako bi me zadirkivali. Moja majka mi je rekla da mi

neće dopustiti da se vratim na Holbrook. Ljutili su se na mene jer sam postala kršćanka.

Zamolila sam osoblje škole da se moli za mene. Nedugo nakon toga, moja majka se predomislila. Rekla mi je da je vidjela moju promjenu nabolje. Rekla je kako se činim sretnijom, više nego što me ikad vidjela da jesam. Nije joj smetalo što vjerujem u Krista, iako ona nije imala ista uvjerenja kao ja.

Sada završavam moju zadnju godinu na Holbrook. Nedavno se krstio i moj mlađi brat Naracaho. On je prošao kroz isto iskustvo. Bilo mu je rečeno da će, ako se krsti, duh u njemu biti zamijenjen drugim duhom — Svetim Duhom. Borio se s odlukom, ali nakon zadnje školske godine odlučio je, poput mene, slijediti Isusa. Zahvalni smo na svim ljudima koji su omogućili da Naracaho i ja učimo o Božjoj ljubavi prema nama u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli u pokretanju planova za izgradnju nove sportske dvorane i središta zdravstvenog utjecaja zvanog *Novi život* na Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će u završetku izgradnje druge faze tog središta. Ta će škola obrazovati ljude kako bi se suzbile visoka stopa pretilosti, bolesti srca, dijabetes, depresije i samoubojstva među domorocima američke djece i mladeži.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite saveznu državu Arizonu u Sjedinjenim Američkim Državama.
- ◆ Zamolite neku mladu djevojku da pročita ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Shawnewa nije nazvana njezinim pravim imenom kako bi se zaštitila njezina privatnost.

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

10. srpnja 2021.

Škola, molitva i sestre

Arizona, SAD

Kad sam bila u petom razredu, putovala sam sa svojim ocem u Adventističku indijansku školu Holbrook. Bila sam uzbuđena što ću tamo živjeti, zato što mi je moja teta, koja je moje godište, kad je došla kući na praznike govorila o tome što je tamo učila, o zabavnim aktivnostima koje su djeca tamo činila i o vegetarijanskoj hrani koju su jeli u blagovaonici. Prije nego što sam se složila da pođem u Holbrook, baka mi je pokazala veliku kuharicu vegeterijanskih jela.

“Ovo ćeš tamo jesti”, rekla je.

Kad sam došla u Holbrook, neke su mi se djevojke rugale, na što sam burno reagirala. Mnogo puta sam bila poslana u ravnateljev ured na razgovor. Zaostajala sam u školskom napredovanju. Škola mi je bila vrlo neugodna. Jednom sam rekla učiteljici: “Samo mi daj jedinicu!” Ona je strpljivo surađivala sa mnom, ali ja sam i dalje padala iz većine predmeta.

Jednoga dana učiteljica mi je dala dodatne zadatke za rješavanje, i to je podiglo moju ocjenu na peticu. Bila sam vrlo uzbuđena. Uskoro su se moje ocjene počele poboljšavati. Počela sam voljeti školu.

Službenici škole primijetili su dobru promjenu u meni. Nisam znala kako da prihvatim pohvale, i kad mi je zaposlenica škole rekla kako je ponosna na mene što uspijevam, nekako sam uvijek našla način da upadnem u nevolje sljedećeg dana. Na moje iznenađenje, nisu me poslali kući. Umjesto toga, radili su sa mnom kako bi mi pomogli da naučim donositi bolje odluke.

Tada je moja teta upala u nevolje i odlučila je da ne želi nastaviti sa školovanjem na Holbrook. Moja baka je rekla

da i ja moram doći kući jer ne želi voziti dva sata do škole samo zbog mene.

Školsko osoblje se organiziralo kako bi me vozilo kući i u školu tijekom praznika, samo da bih mogla nastaviti školovanje na Holbrook. Kad sam išla kući za vrijeme praznika, sa svojom mlađom sestrom dijelila sam biblijske događaje o kojima sam učila u školi i u crkvi. Ona je odlučila da također želi ići u školu Holbrook.

Svake godine na Holbrook naučim nešto o Bogu. Zbog nevolja u koje sam upadala, počela sam raditi s mentoricom. Ona mi je govorila misli o Bogu i činila je mnogo toga lijepog za mene da mi pokaže kako joj je stalo do mene. Kad sam joj rekla da želim biti krštena, pitala me je zašto. Objasnila sam joj kako želim pomoći mojoj obitelji. Mislila sam da će se, ako oni vide pozitivnu promjenu u meni, i oni željeti promijeniti.

Moja mentorica je proučavala Bibliju sa mnom i s još troje učenika s Holbrooka. Naučila sam više o Isusu i kako je On došao pokazati nam kakav je Bog. Naučila sam da Mu se mogu moliti i zamoliti Ga za pomoć. Počela sam se moliti za svoju stariju sestru.

Na početku nisam vidjela promjenu u njoj, ali onda je jednoga dana izjavila kako se želi školovati na Holbrook. Tada je i moja mlađa sestra došla. Zahvalna sam što sam došla na Holbrook i naučila da Bog voli moju obitelj i mene.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja koji će pomoći Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite saveznu državu Arizonu u Sjedinjenim Američkim Državama.

- ◆ Zamolite neku mladu djevojku da pročita ovo iskustvo u prvom licu.
- ◆ Učenici s Holbrooka nisu nazvani njihovim pravim imenima kako bi se zaštitila njihova privatnost.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

17. srpnja 2021.
Tvrdo glava Malena
Arizona, SAD

Odgajateljica djevojaka mislila je za samu sebe kako je tvrdo glava, ali tada je upoznala jedanaestogodišnju Malenu.

Naomi, pomoćnica odgajateljice u adventističkoj indijanskoj školi, pokušavala je buditi Malenu pjevanjem pjesme ujutro u šest sati. Malena je ostala spavati. Odgajateljica ju je škakljala, tapšala njezinu ruku i lagano je lupkala. Malena je i dalje spavala.

Odgajateljica ju je izazvala na natjecanje u potezanju pokrivača. Malena je igrala igru, ali je zaspala dvadeset i pet minuta kasnije. Malena nije željela niti čistiti svoju sobu i pisati zadaće.

Ali odgajateljčin najveći izazov bio je uvjeriti je da se istušira. Pokušala je sve čega se mogla sjetiti da je uvjeri da se okupa. Problem nije bio u tome da se Malena nije htjela tuširati, već se htjela tuširati onda kad je to njoj odgovaralo. Nažalost, Malena se rijetko željela tuširati kad je to željela odgajateljica.

Odgajateljica je možda bila obeshrabrena Maleninom tvrdo glavošću, ali i ona je bila jednako tvrdo glava. Zasižno nikad ne biste pogodili da je itko bio frustriran pred spavanjem. Odgajateljica i Malena su uvijek pjevale pjesmu o Isusu. Tada je Malena uzela odgajateljčine ruke kako bi se molila za dugi popis zahtjeva.

“Dragi Isuse, molim Te da blagosloviš moju baku, molim Te da blagosloviš sina gospođe Kennedy, molim Te da...” — molila je Malena.

Kako su mjeseci prolazili, Malena je postajala manje tvrdo glava u vezi s tuširanjem. Ali onda, nakon nekoliko uspje-

šnih tuširanja, odgajateljica bi je pronašla kako sjedi potpuno obučena za svojim stolom s mirnim izrazom lica, dopuštajući da vrijeme prolazi.

“Idi u tuš!” viknula bi. Malena je znala kako biti tvrdoglava, ali znala je i odgajateljica. Kako je prošla polovica školske godine, Malena je rjeđe imala problema s tuširanjem na vrijeme. Rad s njom postao je lakši. Tada je jedne večeri došla u spavaonice s pićem. Htjela je piti prije spavanja. Nije znala da neće dobro spavati ako pije. Uslijedila je borba. Ušuškana i sa suzama u svojem krevetu, Malena je odbijala pjevati, moliti se i upaliti sušilo za kosu. Kad je odgajateljica odlazila, šapnula je Maleni: “Volim te”. Malena, iako i dalje budna, nije ništa odgovorila.

Sljedećeg jutra odgajateljica je šetala hodnikom kako bi se uvjerila da se sve osnovnoškolske djevojčice spremaju za školu. Tada je i Malena izašla na hodnik. Odgajateljica je zastala i začuđeno pogledala svoju voljenu spavalicu koja je bila tako daleko od udobnosti njezinog kreveta u to doba. Malena je obujmila rukama svoju odgajateljicu pružajući joj jutarnji zagrljaj. “Žao mi je zbog mojeg jučerašnjeg ponašanja”, rekla je.

“Meni je žao što sam postala toliko obeshrabrena”, odgovorila je odgajateljica.

Djeca nisu jedina koja uče u školi. Odgajateljica kaže: “Dok ja učim Malenu što znači biti Isusov sljedbenik, ona mene uči što je Božja milost.” Odgajateljica i sama želi biti manje tvrdoglava.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji će pomoći Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite saveznu državu Arizonu u Sjedinjenim Američkim Državama.
- ◆ Imena su promijenjena iz privatnih razloga.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

24. srpnja 2021.

Nevjerojatni utjecaj

Arizona, SAD

Koji utjecaj misijska škola može imati na obitelj?

Shima, čije ime na jeziku Indijanaca Navajo znači *majka*, čula je za Adventističku indijansku školu Holbrook prije četrdesetak godina.

Stari prijatelj govorio je jako lijepo o Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook, smještenoj u rezervatu Navajo u saveznoj državi Arizoni u Sjedinjenim Američkim Državama.

“Škola osigurava izvrsno obrazovanje i odgoj našoj Navajo djeci”, rekao je.

Shima je pažljivo slušala jer je jako poštovala svojeg prijatelja. On je radio kao govornik kodova za američku vojsku, rabeći slabo poznat jezik Indijanaca Navajo kao tajno oruđe komunikacije tijekom rata. Shima je upisala petero od svojih sedmero djece u Adventističku indijansku školu Holbrook.

Njezin najstariji sin naučio je variti i obrađivati metal u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook. Volio je obrađivati metal i postao je stručnjak za različite poslove s metalom.

Shimino drugo starije dijete, djevojčica, odlučila je upisati adventistički koledž nakon što je završila Holbrook. Studirala je sestrinstvo na koledžu Pacifičke unije u Kaliforniji i danas radi kao medicinska sestra u rezervatu Indijanaca Navajo.

Shima nije poslala svoje dvoje mlade djece u Adventističku indijansku školu Holbrook. Odlučila ih je ne poslati jer je postala nezadovoljna školom. Jedna od njezinih kćeri, Nabaa, imala je nekih poteškoća u školi i uprava ju je zamolila da se ispiše. Shima se osjećala povrijeđeno što njezinoj kćeri nije bilo dopušteno da oстане.

Ispalo je da Nabaa nije imala poteškoća samo u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook, već i u svakoj drugoj školi koju je polazila. Napokon je diplomirala u jednoj školi gdje je živjela s kršćanskom obitelji. Otišla je studirati i postala je učiteljica. Nabaa danas ustrajno poučava učenike i članica je mjesne adventističke crkve.

Nabaa mora da je oprostila Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook što su je ispisali, zato što je naknadno upisala svoje troje djece u školu.

Nabina djeca, koja su mlađi odrasli, završili su Holbrook i dobro napreduju. Jedno dijete je učitelj, a drugo će to tek postati. Treće dijete je supruga adventističkog pastora i također studira da postane učiteljica.

Što se dogodilo s dvoje djece koje Shima nije poslala na Holbrook? Naučili su o Isusu od članova svoje obitelji i oboje su postali adventisti. Jedno od njih danas podučava u adventističkoj školi.

Kakav utjecaj misijska škola može imati na obitelj? Adventistička indijanska škola Holbrook imala je veliki utjecaj na Shiminu obitelj i mnoge druge u rezervatu Navajo i šire.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote od prije tri godine, koji su pomogli u pokretanju planova za novu sportsku dvoranu i zdravstveno središte *Novi život* u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će da se završi druga faza izgradnje središta, pomoću kojeg će se škola boriti s visokom stopom pretilosti, bolestima srca, dijabetesom, depresijom i samoubojstvi-
ma među domorocima američke djece i mladeži.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite saveznu državu Arizonu u Sjedinjenim Američkim Državama.
- ◆ Imena su promijenjena da bi se sačuvala privatnost učenika.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

31. srpnja 2021.
Osmijesi i pjesme
Arizona, SAD

Jedanaestogodišnja Katelyn i njezina devetogodišnja sestra Kallie završile su u svojem domu u rezervatu Indijanaca Navajo usred školske godine.

Covid-19 se širio i škole su se zatvarale po cijelom kontinentu i u ostatku svijeta. Katelyn i Kallie su ostajale u internatu za djevojke dok su učile u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook, ali kad se škola bila prisiljena zatvoriti kako bi održala učenike zdravima, sestre su putovale kući, u mjesto udaljeno oko devedeset minuta automobilom.

Boravak kod kuće nije značio odmor. Djevojke su i dalje imale online satove kojima su morale prisustvovati i pisati zadaće. Njihovi učitelji su sve pripremali online. Jedini problem bio je što Katelyn i Kallie nisu imale internet u svojoj jednosobnoj brvnari. Njihov dom nije imao niti vodovod, a struja im je bila provedena kroz produžni kabel koji je dolazio iz susjedne rođakove kuće. Susjedi također nisu imali internet. Zapravo, skoro nitko u susjedstvu nije imao internet, osim mjesne adventističke crkve u njihovoj ulici.

Kad je pastor crkve saznao za nevolju, ponudio je djevojkama da koriste crkveni wi-fi za učenje. Tako su Katelyn i Kallie dan za danom skakutale zemljanom cestom u crkvu kako bi napisale svoje zadaće. Dok su hodale, smijale su se i prisjećale se dobrih vremena u Holbrook. Pjevušile su vesele pjesmice o Isusu koje su naučile u školi.

Među kućama pored kojih su prolazile, jedna je bila poznata kao lokalna "drogerija". Boja kuće se ljuštila i jedan od prozora bio je razbijen. Činilo se kako ljudi stalno ulaze i izlaze iz kuće.

Članovi crkve posjećivali su taj dom i molili se za njega. Susjedova mala djeca dolazila su na Ljetni biblijski tečaj, ali nitko od odraslih nije se činio zainteresiranim za Boga.

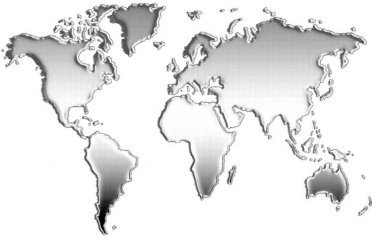
Tada je jedna susjeda zapazila vesele sestre. Kad je Katelinyinina i Kallienina majka šetala pokraj te kuće jednoga dana, susjeda je istrčala van. “Zašto se vaše kćeri toliko smiju, umjesto da najčešće izgledaju tužno kao moje male sestre?” pitala je. “Zašto vaše kćeri uvijek pjevaju?”

Ovo pitanje iznenadilo je majku, ali joj je bilo drago što je susjeda primijetila Katelinyin i Kallie, i što ju je pozvala i pitala zašto su djevojke nasmijane i raspjevane. “Imat ćemo večeras obiteljsko bogoslužje ispod velike topole uz potok”, rekla je majka. “Želiš li doći?”

Te su večeri djeca iz mjesne “drogerije” došla u šumarak topola. Majka je čitala biblijske događaje i svi su pjevali pjesme o Isusu. Djeci se sviđjelo bogoslužje. “Možemo li i sutra imati bogoslužje?” pitala su.

Katelyn i Kallie učinile su nešto predivno: postale su misionarke svojim susjedima. Njihovi osmijesi i pjesme pokazali su Isusovu ljubav obitelji do koje se nije moglo doprijeti na drugi način.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji će pomoći Katelinyininoj i Kallieninoj Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook.

7. kolovoza 2021. **Kutija iznenađenja** **Marshallovi Otoci**

Bijela kartonska kutija stigla je u Adventističku misijsku školu na Marshallovim Otocima.

Paket je bio težak i došao je iz daleke države Teksas u Sjedinjenim Američkim Državama. Bio je adresiran na oca, zamjenika ravnatelja škole. Otac je znao da kutija nije za školu, nego za njegovu obitelj i druge misionare. Otac nije mogao dočekati da dođe kući. Tijekom odmora rekao je majci za kutiju koja im je stigla. I majka, koja je poučavala prvašice, nije mogla dočekati da dođe kući. Kad je njihovo troje djece saznalo za paket, i oni nisu mogli dočekati da dođu kući.

“Hajdemo otvoriti kutiju!” uzviknuo je najstariji Raijan koji je imao petnaest godina.

“Da, hajdemo je otvoriti!” dodao je jedanaestogodišnji brat Jehuraian.

“Molim te, otvori kutiju!” uzviknula je njihova devetogodišnja sestra.

Otac se smijao njihovom velikom oduševljenju.

“Otvorit ćemo kutiju kod kuće”, rekao je.

Kad je nastava završila, troje djece uhvatilo je oca rukama i povuklo ga prema vratima.

Kod kuće se obitelj okupila u dnevnom boravku oko paketa.

“Ovaj paket je blagoslov od Boga”, rekao je otac. “Zahvalimo najprije Bogu.”

Obitelj je kleknula i otac se molio: “Nebeski Oče, zahvalni smo za blagoslov koji je upravo stigao. Zahvalni smo što nas nisi zaboravio. Pomozi nam da budemo blagoslov drugima

kroz ono što od Tebe primamo. Hvala Ti, Bože, na djedu Bobu i njegovoj ljubaznosti. Blagoslovi ga. Amen.”

Očevim dopuštenjem Raijan je zgrabio škare i otvorio kutiju. “O, predivno!” plakao je kad je vidio igračku automobila. “Moj je žuti!”

Jehuraian je pružio svoju ruku u kutiju. “Moj je plavi!” izjavio je. Jairo nije smetalo što njezina braća uzimaju autiće. Njezine su oči bile uprte na lutku i popratnu odjeću za lutku. “Ja dobivam lutku!” rekla je. “Mama, imam i novu odjeću za svoje lutke!”

Majka je gledala u kutiju. Vreća čokoladnih zlatnika privukla je njezinu pozornost i ona ju je izvukla iz kutije. “Ovo neću dijeliti s vama”, rekla je. “Podijelit ću zlatnike svojim učenicima. Oni trebaju nešto da ih ohrabri u učenju.” Otac je pogledao na ostatak u kutiji: bilježnice, olovke, crvena riža, orašasti plodovi i prah za pire krumpir. To će podijeliti sa studentima misionarima koje poučava u školi. Tada je pronašao ono što najviše voli — sušeni ananas.

Dolazak prve kutije tri godine ranije bio je iznenađenje ocu i majci koji su se preselili s Filipina na Marshallove Otoke kako bi poučavali učenike. Djed Bob saznao je za njihov misionarski rad preko iskustva iz tromjesečnih *Vijesti iz svijeta* i želio je pomoći.

Djed Bob je redovito davao darove u subotnjoj školi svakog tjedna, i na trinaestu subotu je davao dodatne misijske darove kako bi pomogao školi. Ali želio je učiniti više. Počeo je mjesečno slati kutije u kojima su bile igračke, hrana, školske potreštine i drugo.

Kutije su često došle kad je ponestajalo hrane u kući, kad su otac i majka trebali neko ohrabrenje ili kad je neko od djece imalo rođendan. Svaki put kad bi kutija stigla, djeca su skakala od sreće, a majka i otac slavili su Boga zbog Njegove vjernosti. Prije otvaranja kutije molili su se: “Hvala Ti, Bože, što nam pokazuješ svoju ljubav kroz djeda Boba. Hvala Ti na Tvojim vjernosti.”

Hvala vam na vašim subotnjoškolskim darovima koji pomažu misionarima da šire Radosnu vijest da Isus dolazi uskoro. Hvala vam što ste kao djed Bob i što dajete malo više za misiju.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na mapi Marshallove Otoke, gdje obitelj živi; američku državu Teksas, u kojoj živi djed Bob; te Filipine — rodnu zemlju obitelji.
- ◆ Pogledajte djecu na Youtubeu: bit.ly/Surprise-Box-NAD.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

14. kolovoza 2021.

Reći *Hvala*

Marshallovi Otoci

Što je prvo što učiniš kad primiš dar? Igraš li se time ili ga pojedеш, ako je jestiv? Prvo što radi Jaira je pisanje pisma zahvalnosti. Jaira je počela s pisanjem pisama zahvalnosti kad je poštom stigla kutija iznenađenja iz udaljene države Teksas u Sjedinjenim Američkim Državama. Jaira i njezina dva starija brata su misionarska djeca s Filipina, čiji roditelji poučavaju u adventističkoj misijskoj školi.

U kutiji iznenađenja Jaira je pronašla lutku samo za sebe. Isti čas poželjela je igrati se njome, ali otac ju je zaustavio. “Mi zahvaljujemo Gospodinu za ove darove, ali u isto vrijeme se sjećamo da ih je Bog dao preko djeda Boba iz Teksasa”, rekao je. “Najprije morate napisati pisma zahvalnosti djedu Bobu.”

Jaira je zbunjeno pogledala. Imala je samo šest godina i nije znala pisati. “Kako se to radi?” pitala je. “Kako ću pisati?”

“Samo razmisli o tome kako želiš reći *hvala*”, rekao je otac. Jaira je razmišljala i razmišljala. Pogledala je u svojeg starijeg barata Raijana, koji je već pisao pismo na lijepom papiru. On je imao trinaest godina i njemu je bilo lagano pisati pismo zahvalnosti za autić koji je dobio na dar. Pogledala je u svojeg drugog brata, Jehuraiana. On je imao osam godina i također je pisao zahvalnost za autić koji je dobio. Što bi ona mogla napisati? Odjednom su se njezine oči podigle. Obratila se ocu koji je sjedio na kauču. “Ja mogu nacrtati crtež”, rekla je. “To ti je odlična zamisao!” ohrabrio ju je otac. “Možeš reći *hvala* na bilo koji način na koji želiš.”

Držeći lutku u svojoj jednoj ruci, Jaira je drugom rukom nacrtala veliko crveno srce. Zatim je nacrtala nekoliko ma-

njih srca. Na vrhu papira pažljivo je napisala svoje ime *Jaira*. Sad će djed Bob znati da mu je ona jako zahvalna na lutki.

Sljedećeg mjeseca stigla je druga kutija. Djed Bob saznao je za misionarski rad njihove obitelji preko iskustava iz tromjesečnih *Vijesti iz svijeta*, i želio im je na neki način pomoći. On daje darove u svakoj subotnjoj školi svakog tjedna, i na trinaestu subotu daje dodatne darove kako bi pomogao misiju. Ali želio je učiniti nešto više pa je počeo mjesečno slati pakete za misionare.

Svakog mjeseca stigne nova kutija, i svakog mjeseca Jaira i njezina braća pišu pismo zahvalnosti. Prošla je godina. Dvije godine. Tri godine... Ispočetka Jaira nije voljela pisati pisma, ali postalo je lakše budući da ih je pisala svaki mjesec. Počela je čak pisati i priče.

Ocu je bilo drago. Djed Bob naučio je Jairu kako treba pisati. Poslao je toliko puno kutija da je Jaira naučila pisati kroz pisma zahvalnosti. Otac je zahvalan Bogu na Njegovim velikim blagoslovima.

Hvala vam na vašim subotnjoškolskim darovima koji pomažu misionarima kao što je Jairina obitelj, kako bi širili Radosnu vijest da Isus dolazi uskoro.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na mapi Marshallove Otoke gdje ta misionarska obitelj živi; američku državu Teksas u kojoj živi djed Bob; te Filipine — rodnu zemlju obitelji.
- ◆ Pogledajte djecu na Youtubeu: bit.ly/Surprise-Box-NAD.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijске objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

21. kolovoza 2021.

Nestanak žute bilježnice

Marshallovi Otoci

Devetogodišnja Jaira ima omiljenu bilježnicu u svojem domu na Maršalovim Otocima. Bilježnica ima svijetložutu naslovnicu i metalni spiralni uvez. Na stranicama te bilježnice ona crta crteže i piše pisma. Svi njezini crteži i pisma idu jednoj osobi, čovjeku koji joj je poslao tu bilježnicu — djedu Bobu u dalekom Teksasu.

Ali jednoga dana Jaira nije mogla pronaći svoju žutu bilježnicu, a stvarno ju je trebala. Napisala je pismo kako bi rekla *hvala* za kutiju darova koju su ona i njezina obitelj dobili od djeda Boba. Otac je želio poslati njezino pismo u Teksas. “Treba mi i tvoje pismo”, rekao je otac. “Tvoja starija braća, Raijan i Jehuraian, su mi dala svoja pisma i želim ih danas poslati.”

Jaira je stajala u dnevnom boravku pokraj stola na kojem je ostavila bilježnicu. Na stolu nije bilo ničega. Jaira je pogledala ispod stola. Bilježnice nije bilo. Tražila je dalje, ispod trosjeda. Ništa. Gdje je?

Otišla je u kuhinju i pogledala na radnu površinu i u sudoper. Ništa. Nije mislila da je bilježnica u hladnjaku, ali je provjerila za svaki slučaj. Unutra je pronašla žutu tikvicu i žute banane, ali nije bilo žute bilježnice.

Jaira je tražila u svojoj sobi. Ništa. Sada je bila zabrinuta. Nije znala gdje drugdje tražiti. Pažljivo je već napisala pismo zahvale kad je njezina misionarska obitelj primila kutiju od djeda Boba. Nacrtala je i sliku djevojčice, sebe, sa sretnim osmijehom. Gdje je bilježnica?

Jaira se polako vratila u dnevni boravak. Jasno se sjetila kako je bilježnicu stavila na stol, nakon što je pokazala pismo

i crtež ocu. Pogledala je prazan stol. Otac je čekao. Što bi ona mogla napraviti? Jaira se iznenada sjetila što bi mogla napraviti. Može se moliti. Otac joj je uvijek govorio kako bi se trebala moliti Bogu za bilo koji izazov. Sada je imala velik izazov.

Jaira je sjela na pod ispred stola. Zatvorila je oči i položila dlanove na vrh svojega nosa. "Dragi Isuse, molim Te, pomoz mi pronaći bilježnicu kako bi se pismo moglo poslati", molila se. Kad je otvorila oči, pogled joj je pao na stol. Trepnula je i ponovno pogledala. Tamo je bila njezina žuta bilježnica!

"Hvala Ti, Isuse!" uzviknula je. Zgrabila je bilježnicu i pogledala unutra. Njezino pismo i crtež i dalje su bili unutra. "Čekaj, tata!" pozvala ga je. "Moram napisati pismo." Jaira je sjela dolje ispred stola i napisala drugo pismo koje će se poslati u Teksas. "Želim ti reći da mi je Bog odgovorio na molitvu..." započela je.

Prije tri godine vaši darovi trinaeste subote pomogli su u izgradnji škole na Marshallovim Otocima, gdje Jairini roditelji, misionari s Filipina, poučavaju djecu o Bogu koji odgovara na molitve. Hvala vam na vašim darovima ovoga tromjesečja, koji će pomoći drugoj tihooceanskoj misijskoj školi u Palau.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na mapi Marshallove Otoke, gdje misionarska obitelj živi; američku državu Teksas, u kojoj živi djed Bob; te Filipine — rodnu zemlju obitelji.
- ◆ Pogledajte djecu na Youtubeu: bit.ly/Surprise-Box-NAD.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

28. kolovoza 2021.

Ribar ljudi

Nunavut, Kanada

Bakani ide u peti razred i živi u jednom od najudaljenijih gradova na svijetu. Njegov je dom Iqaluit, grad sa samo osam tisuća stanovnika na kanadskom dijelu Arktika. Grad je toliko udaljen, da se nalazi na otoku bez ikakvih cesta ili vlakova koji bi ga povezivali s ostatkom Kanade. Zimi se vode zaljeva Frobisher smrjavaju i brodovi ne mogu ploviti do Iqaluita. Najbolji način putovanja u i iz Iqaluita i zimi i ljeti — jest avionom.

Ime grada, Iqaluit, dolazi od mjesne riječi koja znači “područje mnogih riba”. Iqaluit je dobio to ime jer je to bilo vjekovno mjesto na koje su domaći Inuiti išli u ribolov tisućama godina. I danas ribari love ribu u zaljevu Frobisher.

Bakani voli ribu i ostale divlje životinje. Vjeruje da je Bog stvorio svijet i sve u njemu, uključujući biljke, životinje i ljude u šest dana, a zatim se odmarao sedmi dan. Ali čuo je i drugu priču u školi. Učitelj je rekao učenicima petog razreda da je svijet stvoren velikim praskom i da su se ljudi razvili od životinja.

Bakani ne može razumjeti zašto neki ljudi sumnjaju da je Bog stvorio svijet.

“Kako to da cijeli svijet, ljudi, životinje i biljke, potječu od atoma?” rekao je. “Vjerujem da je Bog stvorio ovaj svijet i sve u njemu, uključujući i nas ljude.”

Nastavio je: “Ima i takvih koji misle da smo mi, ljudi, nastali od majmuna ili babuna. Ovo opet ne može biti istina, jer nas je stvorio Bog. Nema nikakvog izgleda da smo nastali od životinja. Kad ćemo opet vidjeti ljude koji nastaju od životinja?”

Kad se Bakani igra sa svojim školskim drugovima, ponekad ga pitaju kako može vjerovati u Boga Stvoritelja kojega ne može vidjeti.

“Ne možemo vidjeti Boga, pa kako da onda znamo da je živ?” kažu njegovi prijatelji.

Bakani odmah ima odgovor. On postavlja vlastito pitanje: “Nikad niste vidjeli svoje pradjedove i prabake”, odgovara on. “Pa kako onda znate da su nekada živjeli na ovoj zemlji?”

Bakani bi htio reći svojim prijateljima više o Bogu. Pokušava ih voljeti na isti način na koji Bog voli njega. Kad su njegovi prijatelji neljubazni, on im odmah oprašta. Čita Bibliju gotovo svakog jutra i večeri. Posebno mu se sviđa subota, kad se mala skupina adventista sedmoga dana sjeća dana odmora i Božjeg Stvaranja kroz zajedničko proučavanje Biblije. Njegov najdraži biblijski redak je Postanak 1,1: “U početku stvori Bog nebo i zemlju.” Zbog toga retka On ne vjeruje u ono što školski učitelj tumači o velikom prasku i ljudima koji su nastali, recimo, od majmuna.

U udaljenom mjestu poput Iqaluita nema majmuna. Ali ima puno ribe. Naposljetku, Iqaluit znači “područje mnogih riba”. Iqaluit ima mnogo riba koje čekaju da ih se ulovi. Isus je rekao svojim učenicima: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!” (Matej 4,19) Bakani želi biti ribar ljudi. Više od svega, on želi da njegovi prijatelji iz razreda znaju da ih je Bog stvorio.

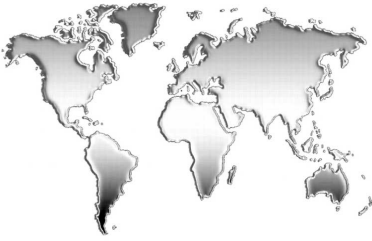
Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti crkvu i središte utjecaja za zajednicu kako bi se podijelila Radosna vijest o Bogu Stvoritelju u kanadskom području Nunavutu, gdje živi Bakani. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušni dar.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na mapi Iqaluit, glavni grad kanadskog područja Nunavut. U upoznavanju s projektom trinaeste subote pokažite prstom Igloolik i koliko je udaljen od Iqaluita.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

4. rujna 2021.
Bolje od igračaka
Nunavut, Kanada

U ponedjeljak se u školi okupilo nekoliko prijatelja oko Mariah. “Što radiš poslije nastave?” zapitao je jedan. “Možemo li doći k tebi igrati se?” pitao je drugi. Mariah je odmahнула glavom. “Ne danas”, rekla je. “Imam puno toga za raditi.”

Devetogodišnja Mariah je vrlo zaposlena djevojčica u Pond Inletu, usamljenom otoku na kanadskom dijelu Arktika. Ona ide u četvrti razred i svaki dan u tjednu dolazi u školu. Nakon toga piše zadaću i pomaže roditeljima u kućnim poslovima. Jedne subote su ona i njezina obitelj imali bogoslužje u kući. Čitali su Bibliju i gledali prijenos bogoslužja na internetu.

Ali Mariahini prijatelji su se zaista htjeli igrati s njom. U utorak su se djeca ponovno okupila oko nje. “Što radiš poslije nastave?” zapitao je jedan. “Možemo li doći k tebi igrati se?” pitao je drugi. Mariah je odmahнула glavom. “Ne danas”, rekla je. “Imam puno toga za raditi.”

Isto se dogodilo i u srijedu, četvrtak i petak. “Ali kad se možemo doći igrati k tebi?” pitao je prijatelj. “Što misliš o suboti?” predložio je drugi. “Moraš imati vremena za igranje u subotu.”

Mariah je podigla pogled. Imala je slobodno vrijeme subotom. “Možete doći u moju kuću i pridružiti se našem proučavanju Biblije”, rekla je. Njezini prijatelji pogledali su je zbunjeno. Oni nisu čitali Bibliju, ali su htjeli provesti vrijeme s Mariah, pa su pristali doći u subotu.

U subotu se nekoliko prijatelja pojavilo u Mariahinoj kući kako bi se pridružilo njoj i njezinim roditeljima u čitanju Biblije. Mladi posjetitelji izgledali su zbunjeno kad su čuli Mariah kako lijepo čita. Oni nisu čuli za Boga.

Nakon čitanja, otac je uključio računalo i mala skupina gledala je online propovijed adventističkog propovjednika. Mladi posjetitelji ponovno su gledali zbunjeno. Oni nikad nisu slušali propovijed i nisu razumjeli što propovjednik zapravo govori. Kasnije su zamolili Mariah da im objasni.

“Što je mislio kad je to rekao?” pitala je jedna djevojčica. “A što je mislio kad je govorio o onome?” pitala je druga. Mariah je pokušala objasniti propovijed jednostavnim riječima. Kad je završila, činilo se kako su njezini prijatelji razumjeli. “Hvala ti što si nas pozvala k sebi u kuću”, rekla je jedna prijateljica dok je odlazila. “Da, hvala ti puno”, dodao je drugi prijatelj.

U ponedjeljak je u školi nekoliko djece pitalo Mariahine prijatelje što su radili u njezinoj kući u subotu. “Čitali smo o Bogu u Bibliji”, odgovorila je jedna djevojčica. “Gledali smo zanimljivu propovijed”, rekao je jedan dječak.

Školski kolege također nikada nisu čitali Bibliju ili gledali propovijed, i htjeli su znati više. “Što ste čitali?” pitao je jedan. “Što je bilo tako zanimljivo u propovijedi?” pitao je drugi. Mariahini prijatelji dali su sve od sebe kako bi pričali što su naučili o Bogu.

Mariah se smiješila dok ih je slušala. Osjećala se dobro. To je bilo bolje od igranja igračkama. Ona je potom ugošćavala svoje razredne kolege svake subote.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti crkvu i središte utjecaja na zajednicu kako bi se dijelila vijest o Bogu u kanadskom području Nunavutu, gdje živi Mariah. Hvala vam što ćete priložiti svoje velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na mapi Pond Inlet, grad od tisuću i šest stotina ljudi u kanadskom području Nunavut. U upoznavanju s projektom trinaeste subote, pokažite Igloolik na mapi i koliko je udaljen od Pond Inleta.
- ◆ Pogledajte Mariah na Youtubeu: bit.ly/Mariah-NAD
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

11. rujna 2021.

Velike promjene u Kanadi

Nunavut, Kanada

Život se uvelike promijenio za devetogodišnju Paulu kada su se ona i njezina obitelj preselili s jednog na drugi kraj Kanade. Paula je živjela u Calgaryju, u zapadnom dijelu Kanade. Ali jednoga dana sjela je u avion i odletjela oko tri tisuće kilometara u grad Iqaluit, na kanadskom dijelu Arktika. Prije je Paula živjela u velikom gadu s više od milijun ljudi, a sada živi u malom gradu s osam tisuća stanovnika. Prije je Paula živjela u sredini velikog sjevernoameričkog kontinenta. Sada živi na kraju malog otoka. I štošta drugog se promijenilo. Paula je počela ići u crkvu s majkom svake subote. “Počela sam ići u crkvu ovdje u Iqaluitu”, rekla je. “Ljudi u crkvi su bili gostoljubivi i brižni. To je uvelike promijenilo moj život.”

Prije Paula nikada nije čitala Bibliju. Sada je čita redovno. Kako je išla u crkvu i čitala Bibliju, počele su se događati druge promjene u njezinom životu. Prije je ona bila zločesta prema drugim ljudima, a sada je ljubaznija, jer je pročitala Isusove riječi: “Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima.” (Matej 7,12)

Još jedna velika promjena dogodila se u Iqaluitu. Paula je dobila novu sestru. Sve se dogodilo kad je njezina majka jednoga dana objavila da će njihova obitelj udomiti djecu. U Iqaluitu neki roditelji nisu u mogućnosti brinuti se za svoju djecu, pa je majka odlučila da ona i Paula mogu pomoći. Djeca bi ostala kod njih sve dok ih njihovi roditelji ne bi mogli uzeti natrag.

Paula je bila uzbuđena upoznati novu sestru, dvogodišnju Joy. Ali je bila iznenađena kad su sjeli za svoj prvi

zajednički obrok. Joy nije znala kako se moliti. Paula se prije jela pomolila: “Dragi Bože, hvala Ti za ovu hranu. Molim Te, blagoslovi je. Amen.” Kad je otvorila oči, vidjela je da je Joy zbunjeno gleda. Joy nije razumjela što se upravo dogodilo. Nakon jela Paula joj je objasnila da sve što je dobro dolazi od Boga i da ona zahvaljuje Bogu za hranu prije nego što je jede.

“Pokazat ću ti kako se možeš moliti”, predložila je Paula. “Lako je.” Joy je poslušno sklopila ruke i zatvorila oči.

“Dragi Bože”, rekla je Paula.

“Dragi Bože”, ponovila je Joy.

“Hvala Ti na ovoj hrani.”

“Hvala Ti na ovoj hrani.”

“Amen.”

“Amen.”

Paula se vedro nasmiješila. “Dobro”, rekla je. “Sada možeš sama zahvaliti Bogu kada trebaš jesti.”

U subotu je pozvala Joy da idu u subotnju školu i u crkvu. Osjećala se dobro zato što je dijelila Radosnu vijest o Isusu. Nakon nekog vremena Joyini roditelji su bili u mogućnosti da preuzmu svoju kćer natrag u svoj dom, pa su druge takve sestre i braća došli u Paulin dom.

Paulin najdraži biblijski redak je Psalam 150,6: “Sve što god diše Jahvu neka slavi! Aleluja!”

“Taj redak znači da bi svi trebali slaviti Gospodina”, govori Paula. “Bog mijenja naše živote, a mi toga čak nekad nismo ni svjesni.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti crkvu i središte utjecaja na zajednicu, kako bi se dijelila Radosna vijest o Bogu u kanadskom području Nunavutu, gdje živi Mariah. Hvala vam što ćete priložiti velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na mapi Calgary u zapadnoj kanadskoj provinciji Alberta, i Iqaluit, središte područja Nunavut. Pokažite djeci veliku udaljenost između gradova. U upoznavanju s projektom trinaeste subote, pokažite Igloodik na mapi i koliko je udaljen od Iqaluita.
- ◆ Imena udomljene djece su promijenjena.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

18. rujna 2021.

Bježanje od poplave Izbjeglice u Sjevernoameričkoj diviziji

Majka je probudila sedmogodišnju Kiim. “Probudi se”, rekla je. “Jako, jako pljušti. Ovdje je sve puno prljave vode. Idemo na drugi kat.”

Kiim je čvrsto spavala i teško je otvorila oči. Voda se kovtala po zemljanom podu kuće. Mogla je čuti pljuštanje kiše o kuću. Bljeskale su munje. Kiim je poslušno ustala i krenula za majkom do bambusovih ljestava koje su vodile na drugi kat. Muškarac i žena koji su posjedovali kuću stajali su kraj ljestava na drugom katu. Pozvali su majku i Kiim da dođu gore kako bi pobjegli od rasta poplavnih voda u malom selu u Mijanmaru.

Majka je rekla Kiim da se prva popne. Na vrhu je Kiim vidjela muškarca i ženu i njihove dvije male djevojčice. Kiim je jako voljela Esther, koja je imala tri godine, i Muan, koja je imala samo nekoliko mjeseci. Ona je djevojčice hranila i kupala kao dio svojih dužnosti. Kad Esther nije pojela svu rižu i prženog škampa, Kiim je bilo dopušteno pojesti jelo do kraja. Ali majka joj nije dopuštala da jede škampe. Rekla je da Biblija uči kako su škampi nečisti.

Majka je radila kao domaćica za obitelj. Prala je njihovu odjeću, kuhala im obroke i donosila vodu u posudi s jezera kako bi oni mogli piti i kupati se. Muškarac i žena koji su živjeli na drugom katu sa svojim djevojčicama bili su previše siromašni da bi plaćali majku. Umjesto toga, dopuštali su njoj i Kiim da žive na prvom katu i da jedu njihovu hranu. Kiim nikada nije bila u školi.

Kako je kiša padala, malene Esther i Muan su plakale. Bile su preplašene.

Rasklimana kuća od bambusa tresla se kao da će se u trenutku srušiti.

Fijuuu! — Izenada je plastični prozor na drugom katu odletio u naletu vjetra.

Krc! — Snažan vjetar rastrgao je i krov.

Kiša koja je pljuštala odmah je namočila Kiim. Vidjela je kako se poplavne vode podižu i skoro su dosegnule drugi kat kuće. Ona nije znala plivati. Nitko od njih nije znao plivati. Što će se dogoditi?

Majka se molila.

“Dragi Bože, ako spasiš moju kći i mene iz ove oluje, predat ću svoju kći Tebi i vjerovati da ćeš nas Ti dovesti na bolje mjesto, u Sjedinjene Američke Države”, rekla je.

Majka je ponovila tu molitvu mnogo puta. Kiim se također molila. Muškarac i žena su se molili.

Nakon nekog vremena kiša je prestala. Ali dvije obitelji su bile nasukane na drugom katu dok su čekale da se voda povuče. Nisu imale hrane ni struje. Bilo je nemoguće zapaliti vatru.

Čekali su sedam dugih dana prije nego što su mogli napustiti kuću. Nekako su preživjeli. Majka je zahvaljivala Bogu što je odgovorio na njihove molitve.

Tri godine kasnije Bog je odgovorio na majčine molitve na poseban način kad su se ona i Kiim mogle preseliti u Sjedinjene Američke Države kao izbjeglice. Kiim je imala deset godina i nikada nije bila u školi. Majka se nastavila moliti i Kiim se upisala u adventističku školu u saveznoj državi Georgiji. Djeca iz cijelog svijeta poput tebe pomogla su svojim darovima da to postane moguće. Kiim je mogla učiti u adventističkoj školi zahvaljujući darovima trinaeste subote koji su pomogli djeci izbjeglicama u Sjedinjenim Američkim Državama i Kanadi.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja opet će pomoći izbjegličkoj djeci. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na mapi Mijanmar i Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Stavite pred djecu izazov da pripreme velikodušni dar trinaeste subote, kako bi pomogla izbjegličkoj djeci kao Kiim koja je primila adventističko obrazovanje i odgoj.
- ◆ Znajte da Kim studira na Južnom adventističkom sveučilištu i nada se da će provesti svoj život poučavajući druge o navjerojatnom Bogu koji odgovara na molitve.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

25. rujna 2021.
Jako, jako teško
Trinaesta subota

Prvi dan škole za Niang je bio jako, jako težak. Devetogodišnja djevojčica stigla je u Sjedinjene Američke Države samo mjesec dana ranije iz njezine domovine Mijanmara. Njezini su roditelji bili izbjeglice.

Nije znala engleski i nije imala prijatelje. Da bi bilo gore, školska godina je odavno počela i njezin prvi dan škole bio je u studenom.

“Hej, kako se zoveš?” zapitala ju je jedna djevojčica.

Niang je mahnula glavom.

“Ne”, rekla je.

“O”, rekla je djevojčica zbunjeno. “Odakle si?”

Niang je opet mahnula glavom.

“Ne”, rekla je.

Kasnije je jedan dječak došao do nje.

“Hej, kako se zoveš?” pitao je.

“Ne”, rekla je Niang mašući glavom.

Dječak je nije razumio.

“Odakle si?” pitao je.

“Ne”, rekla je Niang opet mašući glavom.

Niang nije željela biti zločesta. Ona samo nije razumjela što su je djeca ispitivala. Budući da nije znala engleski, mirno je sjedila cijelo prijepodne u razredu. Za vrijeme ručka slijedila je ostalu djecu u školsku blagovaonicu. Dvadeset i pet četvrtiša sjedilo je zajedno za stolovima koji su im dodijeljeni. Učiteljica je pazila kako se djeca ponašaju.

Niang je pogledala u hranu koja je bila poslužena u školskoj kuhinji: *nacho* sir i usitnjena govedina, minipizze i pileći medaljoni. Hrana joj je bila vrlo čudna. Ona se navikla jesti

gorušičino lišće, lišće krumpira, potočarku, smeđi grah i narančastu leću.

Nakon što je okusila čudnu hranu, vratila se u učionicu i mirno sjedila dok škola za taj dan nije završila.

Kod kuće se molila Bogu za pomoć: “Dragi Bože, molim Te, pomoz mi da preživim još jedan dan u školi”, rekla je. “Pomoz mi da ne upadnem u nevolje s učiteljicom. Zaštiti me dok pješačim u školu. Amen.”

Mnogo toga u školi zbunjivalo je Niang. Nije znala gdje je što i nije mogla za ista pitati jer nije mogla razgovarati na engleskom. Kad joj je učiteljica dala testove s više odgovora, nije znala što učiniti. Nije razumjela pitanja i nije znala kako dati odgovore na njih. Nasumično je zaokruživala odgovore.

Ponekad se učiteljica ljutila. Nekoliko djece počelo bi istodobno govoriti i nastajala bi buka u razredu. Učiteljica to nije voljela.

“Budite svi tiho!” viknula je. Djeca bi se na trenutak stišala, ali onda bi zaboravila na to. Pričanje bi opet preraslo u buku.

“Tišina!” viknula bi učiteljica. Opet bi prostorija bila u tišini neko vrijeme, ali onda bi opet započeli razgovori. Učiteljica se nije više mogla nositi s time.

“Svi moraju biti tihi na ručku, osim Niang”, viknula bi.

Razred bi postao vrlo tih. Kazna je značila da nitko neće moći razgovarati tijekom ručka u školskoj kuhinji osim Niang. Niang je shvatila da je učiteljica dobra prema njoj jer nikad nije ometala nastavu. Odlučila je kako je bolje biti stalno tih, nego da učiteljica više na tebe.

Kod kuće se obeshrabreno molila svaki dan: “Dragi Bože, molim Te, pomoz mi da preživim još jedan dan u školi”, rekla bi. “Pomoz mi da ne upadnem u probleme s učiteljicom. Zaštiti me dok pješačim u školu.”

Četvrti razred bio je težak za Niang. Ali peti razred je bio bolji. Znala se snalaziti po školi pa nije morala ispitivati za put. Počela je pomalo govoriti engleski i pronalaziti prijatelje.

“Kako se zoveš?” pitala ju je djevojčica.

“Moje ime je Niang”, odgovorila je ona s osmijehom.

Razumjela je pitanje!

“Odakle si?” nastavila je djevojčica.

“Ja sam iz Burme, koja se naziva i Mijanmar”, rekla je Niang.

Djevojčica je klimnula glavom. Čula je za tu državu. Nekoliko druge izbjegličke djece iz Mijanmara također se školovalo u školi.

“Sve u redu”, rekla je. “Želiš li se igrati?”

Niang se osjećala sretno. Počela se uklapati u društvo. Još sretnije se osjećala u sedmom razredu. Uspjela se premjestiti iz državne škole u adventističku školu zahvaljujući novcu za pomoć izbjeglicama u Sjedinjenim Američkim Državama i Kanadi prikupljenom po cijelom svijetu trinaeste subote. Bilo joj je drago učiti s ljubaznim učiteljima koji nikada nisu vikali.

Ona zahvaljuje Bogu u svojim svakodnevnim molitvama. “Dragi Bože, puno Ti hvala što si mi pomogao da naučim ovaj novi jezik i što si se pobrinuo za mene i pomogao nam nadvladati borbe korak po korak”, moli se ona.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će drugoj izbjegličkoj djeci, kao što je Niang, koja se školovala u adventističkim školama. Hvala vam što namjeravate veliku dušno priložiti darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na mapi Mijanmar i Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Stavite pred djecu izazov da pronađu razrednog kolegu/icu koja je jako tiha, i učine joj nešto lijepo. Ljubazna gesta može biti jednostavna, kao pitati: “Kako se zoveš?” i “Odakle si?”

- ◆ Znajte da je Niang sada studentica na Južnom adventističkom sveučilištu i namjerava postati stomatologinja misionarka.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/NAD-2021.

*****

Prije trinaeste subote

- ◆ Podsjetite roditelje na program koji se priprema kako bi ohrabрили svoju djecu da donesu svoje darove trinaeste subote, 25. rujna. Podsjetite sve da su sredstva prikupljena kao misijski darovi način na koji se potpomaže širenje Božje riječi po cijelom svijetu. Jedna četvrtina prikupljenih novčanih sredstava bit će izravno upotrijebljena za četiri projekta u Sjevernoameričkoj diviziji.
- ◆ Voditelj ne mora učiti napamet svoje dijelove teksta, već treba biti dovoljno upoznat sa sadržajem kako ne bi sve morao čitati. Također, mogućnost je da djeca odglume iskustvo igrajući uloge Niang, učiteljice i djece iz škole.
- ◆ Prije ili poslije iskustva upotrijebite kartu kako biste pokazali četiri projekta koji će primiti darove trinaeste subote. Opišite im misijske projekte.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Indijanska škola Holbrook otvorena je 1946. u Holbrooku, u Arizoni. Uz poučavanje uobičajenih predmeta engleskog jezika, povijesti, matematike i znanosti, nastava se održava u strukovnim predmetima kao što su automobilska mehanika, jahanje, zavarivanje i obrada drveta. Škola također radi na očuvanju indijanske kulture poučavanjem tradicije izrade keramike, učenjem jezika Navajo i društvenih predmeta. Trenutno školu financira Tihooceanska unija s dvadeset posto i donacije s osamdeset posto.
- ◆ Takozvano čudovište Gila je najveći i jedini otrovni gušter porijeklom iz Sjedinjenih Američkih Država. Može narasti do šezdeset centimetara i kreće se sporo i teško, pa je rijetko opasan za ljude. Ime je dobio po slivu rijeke Gile u Arizoni i Novom Meksiku, gdje ih je nekada bilo u izobilju.
- ◆ Ako posjećete kaktus u Arizoni, mogli biste završiti u zatvoru na dvadeset i pet godina. Kaktus *saguaro* može narasti do petnaest metara u visinu, ali raste vrlo sporo i može doživjeti dvjesto godina.
- ◆ Sredinom devetnaestog stoljeća narod Navajo prognan je iz svoje pradjedovske zemlje u Arizoni. To je učinila Vlada Sjedinjenih Američkih Država, a Navajo narod je bio prisiljen putovati 640 kilometara (putovanje poznato kao "Duga šetnja") u zatvoreništvo u logoru Bosque Redondu, u blizini tvrđave Sumner na području Novog Meksika. Ugovorom iz 1868. godine uspostavljen je Indijanski rezervat Navajo u Arizoni, i Navajosi su mogli napustiti Bosque Redondo i vratiti se na svoju djedovinu.
- ◆ Mnoge obitelji Navajo uzgajaju ovce i koze, skupljajući vunu kako bi je prodali ili pretvoriti u pređu za proizvodnju tkanih pokrivača i prostirki. Navajo umjetnici su poznati

po tradicionalnom nakitu, kipovima i keramici u tirkiznoj i srebrnoj boji.

- ◆ Školu adventista sedmog dana Delap, poznatu i kao Adventistička škola Majuro, vodi Guam-mikronezijska misija. Smještena je u Delapu, na otoku Majuro, neposredno uz Tihi ocean. Škola je osnovana 1978. godine i tijekom njezine povijesti njome su upravljali učenici misionari, uglavnom iz Sjeverne Amerike, Brazila i Filipina. Nastava se izvodi na engleskom jeziku.
- ◆ Najveće utočište morskih pasa na svijetu područje je koje pokriva gotovo 772.000 četvornih kilometara, a proglasila ga je Marshallska vlada 2011. godine.

*****

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji da osnuje:

- ◆ Adventističko središte utjecaja u Ulaanbaataru, Mongolija.
- ◆ Središte za zbrinjavanje imigrantske djece u Ansanu, Južna Koreja.
- ◆ Misijsko središte Yeongnam u Daegu, Južna Koreja.
- ◆ Tri gradska središta utjecaja u Taipeiu, Tainanu i Kaohsiungu, Tajvan.
- ◆ Internetski evanđeoski program koji se obraća internet-skoj generaciji u Japanu.

*****

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Arizona, SAD

Pronalaženje pravoga duha 5

Škola, molitva i sestre 8

Tvrdo glava Malena 11

Nevjerojatni utjecaj 14

Osmijesi i pjesme 17

Marshallovi Otoci

Kutija iznenađenja 19

Reći *Hvala* 22

Nestanak žute bilježnice 24

Kanada

Ribar ljudi 26

Bolje od igračaka 29

Velike promjene u Kanadi 32

Sjevernoamerička divizija

Bježanje od poplave 35

Trinaesta subota

Jako, jako teško 38

Zanimljivosti 42